№ 27. Poniedziałek 3. Lutego 1873. Rok 63.

GAZETA LWOWSKA

„Gazeta Lwowska“ z dodatkiem urzędowym wychodzi codziennie o 3ej godz. po południu, z wyjątkiem świąt uroczystych i niedzieli.

Prenumerata wynosi z przesyłką pocztową na rok cały 16 złr., na kwartał 4 złr., na miesiąc 1 złr. 35 ct. Miejscowa na rok 12 złr., na kwartał 3 złr., na miesiąc 1 złr.

Numer pojedyńczy kosztuje w miejscu 5 centów, pocztą 7 centów.

„Przewodnik naukowy i literacki“ wychodzi w pierwszych dniach każdego miesiąca, 5 arkuszy in 8vo. dla cało- i półrocznych przedpłacicieli bezpłatnie, dla kwartalnych za dopłatą 75 ct. kwartalnie, dla miesięcznych za dopłatą 30 ct. miesięcznie. Sam „Przewodnik naukowy i literacki“ bez „Gazety“ całorocznie 4 zł. w. a.

Za inseraty i artykuły nadesłane od miejsca jednego wiersza drukiem garmond, pierwszy raz 7 ct., zaś w razie dwu- lub więcej razowego umieszczenia tak za pierwsze jak za każde następne po 6 ct. Należytość stęplowa od każdej inseraty 30 ct.

Przesyłki (franko) odbiera Administracya Gazety Lwowskiej (Ulica Wałowa Nr. 370).

Reklamacye wolne od opłaty pocztowej.

Część urzędowa.

Wszystkie objawy słabości Najjaśniejszej Cesarzowej Karoliny Augusty złagodniały widocznie od wczorajszego dnia.

Wiedeń, 31. stycznia 1873.

Radca dworu Dr. Güntner. Radca rządowy Dr. Aberle,

Polepszenie w stanie słabości Najaśniejszej Cesarzowej Karoliny Augustyny trwało bez przerwy wczoraj i dzisiaj w nocy.

Wiedeń 1. lutego 1873.

Radca dworu Dr. Güntner. Radca rządowy Dr. Aberle lekarz przyboczny.

Jego c. k. Apostolska Mość raczył najwyższem postanowieniem z 23. stycznia br. zezwolić najłaskawiej, ażeby dla grecko-wschodnich biskupstw w Bukowinie i Dalmacyi utworzoną została samoistna metropolia równorzędna z serbską i romuńską i ażeby biskupstwo na Bukowinie wyniesione zostało do godności metropolitalnej.

Tem samem najwyższem postanowieniem raczył Najjaśniejszy Cesarz i Król mianować najłaskawiej grecko-wschodniego biskupa na Bukowinie, Eugeniusza Hackmanna, arcybiskupem i metropolitą dla grecko-wschodnich biskupstw w Bukowinie i Dalmacyi.

Stremayer mp.

Część nieurzędowa.

Wiedeń. Pięćdziesiąte szóste posiedzenie izby deputowanych Rady państwa odbyło się 30. stycznia.

Na ławie ministrów zasiedli Ich Excelencye: prezydent rady ministrów książę Adolf Auersperg i ministrowie dr. Stremayr, dr. Glaser i dr. Unger.

Rząd wniósł przedłożenie w sprawie uchwalenia 500.000 złr. na polepszenie płac katolickiego duchowieństwa.

Pomiędzy petycyami znajduje się prośba rady miasta Krakowa o podwyższenie dotacyi dla akademii technicznej.

Deputowany Jessernigg i towarzysze interpelowali Jego Excel. p. ministra handlu, czy zamierza przeprowadzić budowę kolei żelaznej z Tarvis do Ponteba, i czy jeszcze na bieżącej sesyi wniesione zostanie doty czące przedłożenie.

Nastąpiło potem czytanie projektów ustaw: o ustanowieniu fideikomisu hr. Baworowskich; o połączeniu kilku gruntów z fideikomisem marg. Pallavicini; o uwolnieniu od cła przedmiotów służących do budowy i uzbrojenia okrętów; o sprzedaży nieruchomego majątku państwa; o organizacyi akademii technicznej w Bernie.

Do komisyi skarbowej wybrany został deput. Tomaszczuk, a do komisyi petycyjnej deput. Reuter.

Do komisyi dla przedłożenia rządowego o zużywaniu mięsa i skór ze zwierząt zdrowych zabitych w czasie niebezpieczeństwa zarazy na bydło wybrani zostali deputowani: Kochanowski, Agopsowicz, Zajicek, bar. Pino, dr. Roser, dr. Mayer, Szczepański, Brandstetter i Dzwonkowski.

Nastąpiło potem drugie czytanie przedłożenia rządowego o zabezpieczeniu i egzekucyi na płacach pobieranych ze stosunków służbowych.

Deput. dr. Mayrhofer postawił wniosek przejścia do porządku dziennego, a dep. Kuh żądał odroczenia tej sprawy aż do uchwalenia procedury cywilnej. Za projektem ustawy przemawiał dr. Sturm i Jego Excel p. minister sprawiedliwości dr. Glaser, którego mowę przerywała izba żywemi oklaskami. Mowca przedstawił w sposób wyczerpujący prawną i społeczną stronę przedłożenia. Mowa ta wywarła silne wrażenie, a przy głosowaniu wniosek deput. Mayerhofera odrzucony został znaczną większością głosów.

Dyskusyę specyalną odroczono do następnego posiedzenia, które odbędzie się we wtorek. Porządek dzienny:

1. Pierwsze czytanie ustawy o władzach akademickich.

2. Pierwszy czytanie ustawy dotyczącej kredytów dodatkowych na r. 1872.

3. Pierwsze czytanie wniosku dr. Rosera w sprawie zapobieżenia nieszczęsnym wypadkom na kolejach żelaznych.

4. Wybór jednego członka do komisyi dla przedłożenia rządowego o postępowaniu w sprawach drobiazgowych.

5. Dalszy ciąg dyskusyi z poprzedniego posiedzenia.

— Na posiedzeniu komisyi skarbowej z 30go stycznia zdawał sprawę podkomitet ustanowiony dla przedłożenia rządowego, dotyczącego uregulowania płac czynnych urzędników i sług państwa.

Ze strony rządu obecni byli Ich Excelencye: prezydent rady ministrów książę Adolf Auersperg, ministrowie dr. Stremayr, dr. Glaser, bar. Pretis, wreszcie szef sekcyi Moser.

Sprawozdawca dep. Czedik przedstawił komisyi motywa, na których podkomitet oparł wnioski swoje.

W dyskusyi jeneralnej pierwszy zabrał głos Jego Excel. p. minister skarbu w obronie §. 1. przedłożenia rządowego. Mowca oświadczył, że oznaczenie rangi urzędników, unormowane przez podkomitet ustawą, należy do atrybucyi władzy wykonawczej, o ile odnosi się do urzędników administracyjnych. Co do urzędników sądowych oznaczenie rangi możnaby już prędzej przyznać władzy ustawodawczej, ale i w tym wypadku powaga władzy przełożonej w obec urzędników przemawia za pozostawieniem tej kwestyi władzy wykonawczej.

Jego Excel. prezydent rady ministrów wskazał kilku słowami stanowisko rządu w tej sprawie. Rząd nie może odstąpić od zasady przyjętej w §. 1. przedłożenia rządowego, i postanowił stanowczo bronić swojego stanowiska w obu izbach Rady państwa. Na wypadek, gdyby zasada ta upadła, rząd musiałby się zastanowić, jak dalej postąpić należy z całem przedłożeniem. Rząd zaraz po objęciu swoich czynności zwrócił najprzychylniejszą uwagę na położenie urzędników, i kierowany najlepszemi zamiarami przedłożył izbie dotyczący projekt ustawy.

W biblii znajduje się zdanie: Żądałem chleba a otrzymałem kamień. Do rządu możnaby zastosować zdanie całkiem przeciwne, gdyż za chleb, który on ofiarował, rzucono na niego kamieniem. Mowca wskazał na nieumiarkowane agitacye, których powodem było przedłożenie. Agitacye te były zupełnie niewłaściwe tak w obec powagi władzy, jako też i interesu samych urzędników. Z pomiędzy licznych objawów tego rodzaju przytoczył mowca doręczoną mu pod względem formy i treści zupełnie niewłaściwą manifestacyę adjunktów sądowych w Jungbunzlau, która kończy się używaną dotąd tylko w patentach formułą: „Dan w styczniu 1873.“ W obec takich manifestacyi na pochwałue uznanie zasługuje stanowisko ogólnego stowarzyszenia urzędników, które starało się zawsze utrzymywać styczność z rządem, a którego życzenia rząd chętnie w miarę możności zadowoli.

Dr. Weigel określił stanowisko podkomitetu i nazwał go zupełnie odpowiedniem. Mowca gani także agitacye urzędników, ale oświadcza przytem, że agitacye te ustaną, jeżeli oznaczenie rangi urzędników unormowane zostanie ustawą.

Dr. Brestel uważa instytucyę rang za zużytą już formalność, i mniema, że płaca nie powinna być zawisłą od rangi, lecz przeciwnie ranga ma być wynikiem wysokości płacy. Urzędnicy, którzy pobierają wyższą płacę, powinni także mieć wyższą rangę. W przedłożeniu swojem rząd okazał chęć przyznania urzędnikom wszelkich możliwych koncesyi, i dlatego musi ganić niestosowne agitacye, które nie powinny być uwzględnione. Mowca postawił w końcu wniosek zatrzymania status quo przy podziale rang.

Dr. Mayrhofer pragnie traktować sprawę całą przedmiotowo. Mowca usprawiedliwia nieciepliwość urzędników, uważa ich drażliwość za godny usprawiedliwienia wynik panującej drożyzny, i zwracając się do oświadczenia Jego Excel. prezydenta rady ministrów mniema, że parlament nie dał żadnego powodu, ktoby usprawiedliwiał groźbę obmyślenia dalszych postanowień.

Dr. Perger krytykował §. 1. przedłożenia rządowego oświadczając, że stanowisko prawne wymaga, ażeby urzędnicy mieli ochronę dla praw nabytych, czego nie uwzględnia §. 1. Podkomitet starał się uczynić zadość temu wymaganiu w osobnej ustawie, która stanowi, że uszędnik po przyznaniu mu oznaczonego w ustawie stopnia nie może być przeniesiony napowrót do niższej klasy. Mowca przyłączył się w końcu do zasad wypowiedzianych przez deputowanych dr. Weigla i dr. Brestla.

Deputowany dr. Herbst: Zasada, że płaca stosować się powinna do stopnia, nie jest odpowiednią. Odpowiedniejszego uposażenia uszędników wymaga interes opodatkowanych a przezorny mąż stanu musi dbać o to, ażeby urzędy zasilane były ciągle świeżemi siłami; ażeby posiadały urzędników, którzy wypełniają swoje obowiązki i nie ograniczają się jedynie na pobieranie płacy. Z tego powodu należy przyznać urzędnikom odpowiednie płace.

Mowca przemawiał następnie przeciw §. 1. przedłożenia rządowego i oświadczył, że drażliwość urzędników można usprawiedliwić stylizacyą sprawozdania rządowego o motywach przedłożenia, ze sprawozdania tego żaden uszędnik nie może się dowiedzieć, jaki stopień zostanie mu przyznany. Mowca uznaje §. 1. niedostatecznym. Tylko ustawa może zmienić pewną ustawę Oznaczenie klas urzędników sądowych i administracyjnych jest nienaruszalnem prawem konstytucyjnem ciała ustawodawczego. Niniejsza kwestya nie może być w inny sposób rozwiązaną. Przyznany w ustawie stopień nie może być nigdy urzędnikom odebrany. W żaden sposób niepodobna zgodzić się na to, ażeby niezawisłość stanu sędziowskiego zakwestyonowaną być mogła rozporządzeniem rządu.

JEx. p. minister skarbu: Zrównanie nowych klas z dotychczasowemi zostało przez rząd podjęte, jak się to okazuje ze sprawozdania o motywach. Ażeby wyrównać sprzeczności rząd musi mieć prawo do wydania odpowiednich rozporządzeń. Zasada, że rząd nie wyrządzi nikomu ujmy pod względem stopnia albo płacy dotąd pobieranej, została uznaną. Ustawa powinna wywrzeć ten praktyczny skutek, że każdy na niej skorzysta.

Sprawozdawca deputowany Czedzik: Zasada wypowiedziana przez poprzedniego mowcę zbliża na pozór wniosek rządowy do wniosku podkomitetu. Jednakże po bliższem zbadaniu sprawa inaczej się przedstawia. Być może, że nikt nie poniesie ujmy w skutek zaprowadzenia nowej ustawy, ale nie jeden urzędnik nie uzyska może tego, co mu się należy. Zdania wypowiedziane przez dr. Brestla nastręczają praktyczny środek wyjścia z obecnego położenia. Rząd pragnie uzyskać cokolwiek z tego, czego mu dotąd odmawiała ustawa. Podkomitet zaś pragnie uzyskać dla władzy ustawodawczej niektóre atrybucye rządu. Podkomitet będzie się starał zastosować w specyalnej dyskusyi swoje wnioski do wniosku dr. Brestla. W końcu oświadczył mowca, iż urzędnicy za petycye nie zasługują na naganę, gdyż prawo wnoszenia petycyi nie może być wzbronione nikomu.

W końcu uchwaliła komisya wniosek dr. Brestla i dyrektywę dla podkomitetu tej treści, że przy wyznaczeniu urzędnikom klas postanowienia unormowane ustawami od 31 grudnia 1867 mogą być tylko w drodze ustawodawczej zmienione.

— Na posiedzeniu komisyi izby deputowanych Rady państwa dla procedury karnej, odbytem d. 28. zm.. mówił sprawozdawca tej komisyi o zasadach ustawy o układaniu listy sędziów przysięgłych. Mowca był zdania, iż ustawa ta powinna wejść w życie razem z ustawą o procedurze karnej; pod względem merytorycznym utrzymywał Dr. Sturm, iż kwota podatk. jest za wysoka, dalej iż należałoby zmienić dużo postanowień odnoszących się do utworzenia list sędziów przysięgłych, a w końcu, że należałoby ściślej określić postanowienia, według których ma być starostom powiatów powierzone pomocnicze układanie list sędziów przysięgłych.

Jego Eksc. pan minister sprawiedliwości usprawiedliwiał wysokość kwoty podatkowej w przedłożeniu rządowem i postanowienia względem utworzenia list, które opierają się na dotychczasowych doświadczeniach w końcu wyraził życzenie, ażeby ustawa ta weszła w życie natychmiast po ogłoszeniu.

Przystąpiono następnie do rozpraw nad pojedyńczemi zasadami, które sprawozdawca podniósł. Co się tyczy kwoty podatkowej był Dr. Sturm za tem, ażeby każdy mógł wchodzić w skład sędziów przysięgłych. komukolwiek tylko przysłuża prawo wybierania posła na sejm krajowy.

Jego Eksc. p. minister sprawiedliwości zwrócił uwagę na niestosowność, polegającą na tem, iż w niektórych krajach, jak w Tyrolu, mógłby w razie przyjęcia zasady Dr. Sturma być sędzią przysięgłym ten, który opłaca 60 ct. podatku rocznie; p. minister utrzymywał w końcu, iż przyjmując 10 złr., względnie 20 złr. będzie można z wyjątkiem w Tyrolu, Galicyi i Dalmacyi, we wszystkich innych krajach dostateczną wybrać liczbę członków na sędziów przysięgłych.

Deputowani Dr. Zaillner i Perger przemawiali także za tym wnioskiem, a Dr. Zaillner zrobił uwagę, iż mniej zamożni wymawiają się i tak, jak uczy praktyka, pod pozorem fizycznej niezdolności od obowiązków sędziów przysięgłych, a to z powodu straty czasu i kosztów; dlatego mowca był zdania, iż kwota podatkowa 10 złr. nie jest zbyt wysoką.

Deputowany Dr. Perger, przemawiał za oznaczeniem kwoty podatkowej na 10 złr. bez różnicy na mieszkańców, gdziekolwiek bądź zamieszkałych.

Deputowany Dr. Tomaszczuk był także za rozszerzeniem grona uzdolnionych na urząd sędziów przysięgłych, życzyłby sobie jednak, ażeby opłacane podatki stanowiły w tym względzie podstawę i ażeby najwyżej upodatkowani uwzględnieni byli według z góry określonego stosunku przy układaniu list sędziów przysięgłych.

Deputowany Dr. Weber oświadczył, iż uważa urząd sędziów przysięgłych nie tylko jako prawo lecz także jako bardzo ciężki obowiązek, któremu tylko zamożniejsi odpowiedzieć są wstanie i był zatem, ażeby w ustawie było zastrzeżonem, iż w skład sędziów przysięgłych mogą w chodzić w pewnym okręgu także opłacający 5 zł. podatku, w razie jeżeli w okręgu tym nie można zl żyć sądu sędziów przysięgłych, opłacających 10 złr. podatku. Na tem zakończyły się obrady komisyi, które nie doprowadziły jeszcze do powzięcia stanowczych uchwał w tej kwestyi.

Berlin. Cała opinia Niemiec zwrócona obecnie na projekta kościelno-polityczne niecierpliwie oczekuje rezultatu obrad Izby. Cała prasa niemiecka bez wyjątku zajęta li tylko projektami ministra Falka, a National-Ztg. pisze iż lubo w obec tych projektów stronnictwo katolickie Niemiec znajduje się w wielkiem zatrwożeniu, to przecież nie cała ludność katolicka i duchowieństwo podziela te obawy. Na poparcie swego twierdzenia przytacza ten organ liberałów niemieckich adres do króla wyłożony w mieście Hirschbergu na Szląsku do podpisów. Adres ten ma brzmieć jak następuje: „Najjaśniejszy Królu i Panie itd. Do Waszego cesarskiego i królewskiego tronu przystępują katolicy Hirszberga na Szlązku, aby oświadczyć Waszej królewskiej Mości, iż w przedłożonych obecnie Izbie czterech projektach kościelno-politycznych nie widzą wcale zagrożonych praw i samodzielności katolickiego kościoła. Owszem przedłożone projekta uważają za najlepszą broń państwa i rządu przeciw uroszczeniom ultramontanizmu, który zmierza tylko do spaczenia nauki rzymsko-katolickiego kościoła i osłabienia w nas naszego niemieckiego patryotyzmu. Oświadczenie to publiczne składają u stóp waszego tronu niżej podpisani.“ Naturalnie, adres ten niema najmniejszej wagi, bo nawet i Nat. Ztg. powiada, iż adres ten wyłożonym jest dodopiero do podpisów, których nie ma jeszcze pod nim i zachodzi pytanie czy i ile się ich zbierze.

Paryż. Czytamy w „Köln. Ztg.“ z dnia 29 z. m. „Prezydent republiki doniósł dziś listownie przewodniczącemu komisyi konstytucyjnej, iż w tych dniach przybędzie na posiedzenie i wypowie swoje uwagi nad sprawozdaniem. Dzienniki paryzkie donoszą iż Thiers został bardzo nieprzyjemnie dotknięty wiadomością, iż komisya odrzuciła dodatek deputowanego Delacour który się domagał, iż prezydent republiki ma prawo odpowiadać na interpelacye w sprawach zagranicznych; miał on nadto oświadczyć, że nie da swego zezwolenia całemu sprawozdaniu komisyi konstytucyjnej, jeżeli dodatek ten nie zostanie do projektu ustawy wcielony i że w tej kwestyi odwoła się do zgromadzenia narodowego, po którem się spodziewa, że imponującą większością uchwali wniosek deputowanego Delacour. Pogłoska ta miała wywrzeć tak silne wrażenie na większości komisyi konstytucyjnej, iż obecnie nie ulega już wątpliwości, iż na najbliższem swem posiedzeniu przyjmie dodatek o którym mowa do swego projektu ustawy. Pochodzi to ztąd, iż co się tyczy spraw zagranicznych może Thiers stawiać bardzo daleko idące wnioski i być pewnym większości w izbie. - „Bien public“ poświęca dziś znów artykuł wstępny tak zwanej „fuzyi“ i przychodzi do konkluzyi, iż jest ona czystem niepodobieństwem. Dzienniki paryskie donosiły iż hr. Chambord ma przybyć na mieszkanie do Francyi, tymczasem dzienniki legitymistyczne utrzymują, iż to nie nastąpi, albowiem byłoby to zbliżeniem się hr. Chamborda do Orleanistów, on zaś stanowczo przy tem obstaje, ażeby Orleaniści nie tylko do niego się zbliżyli lecz ażeby publicznie w jakimś zbiorowym akcie oświadczyli, iż zrzekają się na rzecz hr. Chamborda wszelkich pretensyi do tronu francuskiego.“

— „Univers“ ogłasza list następujący biskupa wersalskiego do Thiersa:

Do pana prezydenta rzeczypospolitej. Wersal 18. stycznia. Panie Prezydencie! Między niesprawiedliwemi prawami przywłaścicielskiego rządu Włoch na szczególną uwagą zasługują te, których przedmiotem jest zniesienie zgromadzeń zakonnych. Ten ostatni zamach zdaniem naszem, ma nadzwyczaj ważne następstwa ze stanowiska ogólnych interesów społeczeństwa i cywilizacyi. Każdemu wiadomo, że korporacye religijne w Rzymie mają swój odrębny charakter i z natury swojej należą do ogólnej dziedziny chrześciańskiego świata. Wszystkie narody katolickie składały się na ich założenie, rozwój i chwałę. Nie uznawać tych praw wszystkich narodów, jestto wracać do czasów prześladowania. Ministrowie włoscy zrobili w swoim projekcie wyjątek dla domów generalatów. Ożywiło to nasze nadzieje. Dopóki korzeń nie jest z ziemi wyrwany, można się spodziewać, że znów ożyje i nowe latorośle wypuści. Po ostatnich atoli zajściach znika ta nadzieja. Jest oczywistem, że Izba deputowanych zamierza w zupełności zniweczyć zakony religijne.

Panie Prezydencie! Jest to czyn przeciw któremu biskupi francuzcy zasyłają do pana protestacyę. Jako przedstawiciel najstarszej córy kościoła, jako najwyższy reprezentant władzy, masz pan pod względem politycznym i obywatelskim wielki obowiązek przesłać naszą protestacyę do rządu Wiktora Emanuela, i z całą energyą ją poprzeć. Niewątpliwie misya, jaką Opatrzność wkłada tu na pana, jest delikatną i trudną, ale zarazem jest piękną i chwalebną. Przemów pan w imieniu duchowieństwa, przemów w imieniu katolików, w imieniu tych wszystkich, co szanują prawo publiczne. Cokolwiek się stanie, czy usiłowania pana będą uwieńczone powodzeniem lub nie, spełnisz pan czyn dobrej polityki i do dziejów swoich piękną kartę dołączysz.

Mam zaszczyt, Panie prezydencie, być z najgłębszem poważanem, jego najniższym i najpokorniejszym sługą. † Piotr, biskup wersalski.“

Piszą z Paryża do „Allg. Ztg.“:

Edmund Adam, były sekretarz jeneralny banku eskontowego i członek krańcowej lewicy, której jest reprezentantem dyplomatycznym, uwierzytelnionym przy Thiersie, często powoływany jest na radę, gdy chodzi o wielkie operacye bankowe rządu. Wczoraj Adam zapewniał w jednym salonie, iż rząd upewnił się, że w połowie sierpnia mieć będzie gotówkę 800 milionów na zapłacenie piątego miliarda, i że wówczas narady ograniczą się tylko do tego, jak owe 800 milionów i resztę piątego miliarda przesłać do Niemiec bez dania zbytecznego zarobku baukierom i bez wycofania zbyt wielkiej na raz ilości złota z obiegu.

Edmund Adam, doświadczony finansista, nie może dość się nachwalić planu wypłaty Thiersa i oświadcza, że z pobudek finansowych zarówno jak politycznych da się usprawiedliwić optymizm pewnych sfer finansowych.

Nowa ustawa mająca być niebawem wniesioną przez rząd, a dotycząca administracyi gmin, ma się opierać na następujących zasadach: 1) Centralne merostwa w Lyonie i innych większych miastach mają być zniesione. 2) Prawo wyborcze miast większych ulegnie pewnej modyfikacyi. 3) Mera mianuje rząd, wybierać go przecież musi z osób należących do rady gminnej. Merowie we Francyi wybierali byli od roku po miastach liczących mniej jak 20,000 mieszkańców. Pan Thiers życzył sobie, aby rząd wszystkich wybierał merów, a minister Goulard poparł go w tem tak energicznie, iż komisya decentralizacyjna zdaje się już ustępować woli prezydenta.

Dzienniki francuzkie, a mianowicie Temps donoszą o nowych fortyfikacyach Paryża. Około całego miasta poprowadzone będą mniejsze warownie jedna do drugiej oddalona z jakie 25 kilometrów, a wszystkie połączone ze sobą kolejami, które w bliskości samych warowni pójdą pod ziemią. Prócz tego ma być urządzonych kilka obozów pomiędzy istniejącemi już obecnie twierdzami Paryża.

O procesie wytoczonym marszałkowi Bazaine nie wiele słychać. Jenerał Pourcet ciągle jeszcze zajęty redagowaniem oskarżenia, tak że obecnie nie powiedzieć nie można, kiedy się rzeczywiście proces tak doniosłego znaczenia, mianowicie dla Francyi rozpocznie.

Kronika.

(Wypadki miejscowe.) Przedwczoraj o godz ½9 wieczór sygnalizowano z wieży ratuszowej pożar na Janowskiem; miejska straż ogniowa wraz z strażą bezpieczeństwa pospieszyła na ratunek, lecz wróciła od rogatki janowskiej, gdyż pożar około półtora mili oddalony był od miasta.

Wczoraj przed południem przytrzymał żołnierz policyjny na placu krakowskim znanego rzezimieszka Herszka Werk, umykającego przed pewnym włościaninem, któremu z kieszeni skradł chustkę z zawiązanemi w niej 4 zł. Przy aresztowanym nie znaleziono już pieniędzy, w wieczór zaś złożył w policyi jeden żydek 4 zł. donosząc iż mu te pieniądze podrzucono.

W nocy na 2. bm. pobyli się nieodszukani dotychczas złodzieje na strych domu pod l 7 przy ulicy Ochronek i skradli p. Katarzynie Kisielewskiej bieliznę wartości nad 100 zł. koszule znaczone były lit. E. K. i K. K.

(Nadane stypendya.) O stypendya z fundacyi śp. dr. Adama Morawskiego rocznych 47 zł. 24 ct. w. a., przeznaczone dla celujących uczniów szkół początkowych ubiegało się 171 kompetentów.

Na mocy uchwały Wydziału krajowego z 14. stycznia rb. l. 20625 otrzymali takowe:

1. Władysław Szczęsny 2 im. Niemiłowicz uczeń 4. klasy lwowskiej rz. kat. szkoły wzorowej, który ukończył klasę podrzędnią z postępem celującym lok. 1 na 76 uczniów. Ojciec jego urzędnik manipulacyjny przy c. k. sądzie utrzymywać musi ze szczupłej płacy rodzinę złożone z 7 osób.

3. Kazimierz Zygmunt Stanisław 3. im. Rutkowski uczeń 3. klasy pierwszej szkoły głównej w Krakowie, który ukończył klasę poprzednią z postępem celującym lok. 1 na 62 uczniów, osierocony od obojga rodziców, pozostaje wraz z 4ma braćmi na opiece krewnej, ubogiej wdowy po urzędniku.

3. Jan Ewangelista Latocha uczeń 4. klasy szkoły głównej w Bochni, ukończył klasę poprzednią z postępem celującym lok. 1. Ojciec jego wyrobnik, żywić musi żonę i kilkoro nieletnich dzieci.

4. Franciszek Marcin 2 im. Haralewicz uczeń 3. klasy szkoły głównej w Przemyślu, ukończył klasę poprzednią ze stopniem 1 celującym. Ojciec jego nauczyciel szkoły ludowej mający już 35 lat służby, z nader szczupłej płacy utrzymywać musi żonę i 4 dzieci.

— W tych dniach wyszedł nakładem c. k Namiestnictwa „Szematyzm królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem księstwem Krakowskiem na rok 1873“ obejmujący 51 arkuszy druku, zawiera obok zwykłych dat tyczących się organizacyi i składu osobowego c. k. władz rządowych i autonomicznych, tudzież daty o zakładach naukowych i wychowawczych, o kolejach, zakładach i stowarzyszeniach dla podniesienia kredytu, rolnictwa i przemysłu, o zakładach dobroczynnych, fundacyach stypendyjnych i inne daty statystyczne.

Podręcznik ten można nabyć we wszystkich c. k. starostwach, w ekonomacie krajowej dyrekcyi skarbu we Lwowie i w administracyi Gazety Lwowskiej po cenie 2 zł. 50 ct. w. a.

(W tutejszym szpitalu powszechnym) pozostało z końcem listopada 1872 chorych 774, do tych przybyło w grudniu 1872 566 było zatem chorych leczonych w grudniu 1872 1340. Z tych wydalono: wyzdrowiałych 386, niewyleczonych 71, umarło 60, razem 517, z końcem grudnia 1872 pozostało chorych 823, a mianowicie: na oddziale chorób wewnętrznych 175, na oddziale chorób zewnętrznych 69, na klinice chorób wewnętrznych 7, na klinice chorób zewnętrznych 11, na oddziale chorób kobiecych 12, na oddziale chorób skórnych przedłużnych 29, na oddziale chorób kiłowych 128, na oddziale chorób ocznych 33, na oddziale obłąkanych 326, na oddziale położnic kobiet 22, dzieci 11. Najwyższy stan chorych był 22. grudnia 1872 823, średni stan chorych był 25. grudnia 1872 805, najniższy stan chorych był 1 grudnia 1872 772. Stosunek wyzdrowienia wynosi 28.8%, stosunek śmiertelności wynosi 4.47%.

(Rozprawy ostateczne w lwowskim c. k. sądzie krajowym w bieżącym tygodniu.)

Dnia 3. bm. Laszkowski Mikita, o kradzież; Jurem Hersz o kradzież; Rudka Nikodem o ciężkie skaleczenie ciała; Maszczuk Łukasz o kradzież;

dnia 4 bm. Jędryś Błażej o podpalenie; Zebeda Fedko o ciężkie uszkodzenie ciała; Krzak Konrad o morderstwo.

dnia 5. bm. Makarys Jakób o kradzież, Derkacz Dmytro o ciężkie uszkodzenie ciała;

dnia 6. bm. Schmallenberg Jakób o podpalenie, Schleicher Ferdinand o oszustwo, Borowyk Mykita, o ciężkie skaleczenie ciała:

dnia 7. bm. „Dziennik Polski“ o wykroczenie przeciw §. 300 ust. kar.

dnia 8. bm. Pyka Maksym o kradzież, Kraczka Pawło o kradzież.

(Wiadomości dyecezyalne.) Dnia 2. stycznia 1873 otrzymał kanoniczną instytucyę na osierocone probostwo w Makowie ks. Henryk Lipnicki, pleban obrządku łać. z Osielca powiatu myślenickiego dyecezyi tarnowskiej.

Do parafii opróżnionego w ten sposób probostwa w Osielcu należy w 3 miejscowościach i promieniu ¾ mili 2650 dusz. Obowiązki pasterskie pełni każdoczesny pleban przy pomocy ustanowionego wikarego.

Prawo patronatu wykonuje Maurycy hr. St. Genois d' Aneaucourt.

Główne uposażenie własne stanowi kapitał 2200 w 5% obligacyach indemnizacyjnych, a przytem kilka pomniejszych źródeł.

Czysty dochód roczny obliczony jest na 114 zł. w. a. a celem uzupełnienia kongruy na 420 zł. w. a. dopłaca fundusz religijny rocznie 306 zł. w. a., pokrywając także płacę wikarego i wszystkie podatki plebańskie z dodatkami.

— Kalendarz odeski na rok 1873 podaje następującą statystykę Odessy: Ludność miasta tego w roku 1870 wynosiła 179636 osób płci obojej, a mianowicie: prawosławnych 137654, katolików 3837, luteranów 2665, ormian 1462, kalwinów 201, mahometanów 107, karaimów 1614, żydów 32075 i starowierców 210, czyli 76,60% prawosławnych, 17,8% starozakonnych i 5,6% innych wyznań. Stosunek

liczebny ludności starozakonnej do ogółu mieszkańców, jak źródła urzędowe świadczą, zmniejszył się od 1863 roku, w którym wynosił 25,4%, a mianowicie na 118970 osób ludności, 30283 izraelitów; zmniejszenie się to jednakże, jak zaznacza „Nowoje Wremia" jest niewiarogodnem, i prawdopodobnie zupełnie błędnie podanem. Na ogół ludności Odessy znajdowało się 90194 osób płci męsk. i 89442 kobiet, stosunek więc lepszy niż w Petersburgu, gdzie w 1871 roku było na 100 mężczyzn, 70 kobiet, lub w Moskwie na 100 męż. 76,8 kob. Liczba nowo narodzonych dzieci w ciągu roku wynosiła 6,165 (3166 męż., i 2999 kob.), zatem jedno urodzenie na 29 mieszkańców; w Moskwie 1871 r. było 1 na 30, w Petersburgu 1 na 32. Ślubów zawarto 1326 zatem jeden na 135 mieszk., w Petersburgu 1 na 147, w Moskwie 1 na 248. Śmiertelność mało się różniła od średniej Petersburga: 32,9 z tysiąca; w Petersburgu zaś 36, w Moskwie 29. Statystyka kryminalna Odessy w 1870 roku wymienia 172 przestępstwa, z nich 162 kradzieże, 3 fałszerstwa asygnat, 3 rozboje i cztery morderstwa. Samobójstw 13, pożarów 48, przy czem straty wynosiły 227475 rubli. Do portu odeskiego przywieziono towarów na 30½ miljonów rubli srebr., wywieziono zaś z niego na niespełna 50 miljonów rubli srebrem. Statystyki zakładów naukowych w Odessie, wcale nie podano w kalendarzu pomienionym.

(Wychodźtwo.) W listopadzie r. zeszł. wyladowało w Nowym Jorku 18904 osób, a w tej liczbie 10450 Niemców. W ogóle w ciągu jedenastu miesięcy roku zeszłego przybyło tam 278361 wychodźców, z których prawie połowa, bo około 122 tysięcy samych Niemców.

Ostatnia poczta.

Telegramy „Czasu".

Wiedeń 1 lut. W dzisiejszem ciągnieniu pożyczki państwa z r. 1860, wylosowano następujące serye: 323, 395, 693, 794, 1541, 1556, 2114, 2252, 2500, 2617, 3077, 3122, 3361, 3759, 3783, 3833, 4369, 4864, 4941, 5177, 5420, 5498, 5565, 5675, 5809, 6222, 6325, 6340, 6836, 6840, 6912, 6931, 7064, 7237, 7420, 7605, 7865, 8272, 8547, 8593, 8765, 8858, 9552, 9582, 9638, 9870, 9987, 10106, 10142, 10321, 11545, 11847, 12070, 12827, 13063, 13155, 13189, 13195, 13949, 14213, 14802, 15293, 15597, 15754, 16150, 16320, 16612, 17083, 17643, 17932, 18369, 18407, 18467, 18924, 19864.

Madryt 31. stycznia. Jenerał Moriones przeniósł główną kwaterę swoją do Alsasua — Minister skarbu zamierza zaprowadzić nowy sposób wypłaty procentów długu publicznego, wszelako nowość ta w niczem nie dotknie wierzycieli zagranicznych.

Gospodarstwo, przemysł i handel.

Ceny targowe w miesiącu grudniu 1872

Następujących artykułów:	Ropczyce zr.	c.	Stary Sącz zr.	c.	Nowy Sącz zr.	c.	Pilzno zr.	c.	Sędziszów zr.	c.
	Miejsce targu: walutą austryacką									
Mec pszenicy	6	—	6	—	6	13	6	—	6	—
„ żyta	5	—	5	—	5	—	4	36	4	90
„ jęczmienia	3	50	3	50	3	42	3	50	3	70
„ owsa	1	50	1	60	1	77	1	60	1	80
„ grochu	5	—	5	20	—	—	—	—	5	—
„ hreczki	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
„ kukurudzy	—	—	—	—	—	—	—	—	3	70
„ ziemniaków	1	50	1	50	1	60	1	20	1	15
Cetnar siana	1	20	1	60	1	50	1	50	1	15
Sąg drzewa twardego	8	—	6	—	8	50	9	40	10	—
„ „ miękkiego	6	—	4	—	5	50	6	50	7	80
Funt mięsa wołowego	—	14	—	14	—	14	—	14	—	15
Miara wina	—	60	—	80	—	80	—	—	1	10
„ piwa	—	24	—	20	—	24	—	—	—	20
Robotnik z wiktem	—	15	—	20	—	25	—	30	—	—
„ bez wiktu	—	40	—	50	—	50	—	—	—	60

(Galicyjska kasa oszczędności we Lwowie.) Stan wkładek był na dniu 31. grudnia 1872. 6551062 zł. 29 kr. Od 1. do 31. stycznia 1873:

włożyło 2487 stron 332567 zł. 74 kr.

zwrócono 2676 stronom 309510 „ 87 „

przybyło więc 23056 zł. 87 zł.

Zatem na dniu 31. stycznia 1873 był ogół wkładek 6574119 zł. 16 kr.

Przyjechali do Lwowa.

Dnia 2. lutego.

Hotel Żorza: Pp. Borowski J. Sk., z Hurka. — Ochocki K., z Wierzbowca. — Tuczyński K., z Skoryk.

Hotel Lauga: Pp. Jocz B., z Krzywcza. — König A., kapitan, z Serbii.

Hotel angielski: Pp. Tomaszewski P., ck. sędzia powiat., z Mościsk. — Dr. Popiel S., z Sanoka. — Brzozowski W., z Załucza. — Czajkowski M., z Żyrawy. — Czerwiński Z., z Podola. Giżycki W., z Podola. — Zawadzki J., z Medkowic. — Zawadzki K., z Potoka.

Hotel warszawski: Pp. Mochnacki I., z Toustoługa.

Wyjechali ze Lwowa.

Dnia 2. lutego.

Pp Br. Bremicki L., do Michałówki. — Czermiński L., do Nadycza. — Friedlein F., do Grajowa. — Fedorowicz T., do Plebanówki. — Gnoiński A., do Danilcza. — Kossecki F. J., do Polski. — Rudrof S., do Szwejkowic.

Pociągi kolejowe na głównym dworcu Karola Ludwika. (Podług zegaru lwowskiego.)

Odchodzą ze Lwowa do Krakowa o g. 11 m. 28 wieczór.
„ „ „ o „ 5 „ 5 rano.
„ „ „ o „ 5 „ 5 po połud.
Odch. ze Lwowa do Czerniowicz o „ 12 „ 15 w połud,
„ „ „ o „ 11 „ — wieczór.
„ „ „ o „ 6 „ 17 rano.
„ „ do Brod. i Złoc. o „ 6 „ 27 rano.
„ „ „ o „ 12 „ — w połud.
„ „ „ o „ 10 „ — wieczór.
Przychodzą z Krakowa do Lwowa o g. 5 m. 57 rano.
„ „ „ o „ 9 „ 45 wieczór.
„ „ „ o „ 10 „ 50 rano.
„ z Czerniowiec „ o „ 3 „ 58 rano.
„ „ „ o „ 3 „ 45 po połud.
„ „ „ o „ 11 „ 8 wieczór.
„ z Brodów i Złoczowa „ o „ 10 „ 58 wieczór.
„ „ „ o „ 4 „ 18 rano.
„ „ „ o „ 4 „ 3 po połud.

Pociągi kolejowe na stacyi lwowskiej Podzamcze. (Podług zegaru lwowskiego.)

Odchodzą do Brodów i Złoczowa o g. 11 m. 22 w nocy.
„ „ „ „ o „ 12 „ 26 w połud.

Odpowiedzialny redaktor: Adolf Rudyński.

Cennik lwowskiej Izby handl. i przemysłowej.

Efekta	Uskuteczn. sprzedaże		Kurs przeciętny		Kurs ostatni płacą		Kurs ostatni żądają	
	Złote austryackie							
D. 31. stycznia. Południowy								
Ak gal. kol.żel.K.L. adiwd.	—	—	—	—	229	—	230	50
„ kol. lwow.-czern. Jassy	—	—	—	—	150	—	152	—
„ ank hipot. galic. po 200 „ l z wpłatą 30% ex diwid.	—	—	—	—	233	—	235	—
zł. papiery czerl. po 200 „ zł. w. a.	—	—	—	—	—	—	—	—
Galic. banku krajow.	—	—	—	—	—	—	87	—
I ist. zast. Tow. kred. gal. „ 5% w. a.	—	—	—	—	79	—	79	50
„ Tow. kr. gal. 4% w. a	—	—	—	—	72	—	72	75
Ban u hip. gal.	—	—	—	—	88	50	89	—
Gal. zakł. kred. włość.	—	—	—	—	94	—	95	—
Oblig. indemn. gal.	—	—	—	—	77	—	77	50
„ W. Ks. Krak.	—	—	—	—	—	—	—	—
„ Księstwa Bukowiny	—	—	—	—	—	—	—	—
Poż. głod. r 1866 po 7%	—	—	—	—	—	—	—	—
Pier. kol. gal. K. L. I. Em.	—	—	—	—	—	—	—	—
„ „ „ „ II. „	—	—	—	—	—	—	—	—
„ kolei lwow.-czerniow. I. Em.	—	—	—	—	—	—	—	—
„ „ „ II. „	—	—	—	—	—	—	—	—
Dukat holenderski	—	—	—	—	5	6	5	14
„ cesarski	—	—	—	—	5	8	5	15
Napoleondor	—	—	—	—	8	63	8	69
Pół imperyał rosyjski	—	—	—	—	8	80	8	95
Rubel srebrny rosyjski	—	—	—	—	1	65	1	73
„ papierowy „	—	—	—	—	1	48¼	1	49¼
Bank. pol. za 100 zł. pol.	—	—	—	—	—	—	—	—
Talar pruski srebrny	—	—	—	—	—	—	—	—
Pruskie bilety kasowe	—	—	—	—	1	62¼	1	63½
Srebro	—	—	—	—	107	50	108	50

(oprócz kupona bieżącego)

Kurs giełdy wiedeńskiej.

Dnia 1. stycznia 1873.

1. Dług publiczny. (Za 100 zł.)

A. Państwa. (pien. towar.)

	pien.	towar.
Pożyczki narodowej od stycznia do lipca po 5%	71.65	71.80
od kwietnia do października po 5%	71.65	71.80
pożyczka w srebrze 1864 (funt. szt.) zwrotna w 35 latach po 5%	—.—	71 85
Pożyczka w srebrze z 1865 (franki) zwrotna w 37 latach po 5%	—.—	71.85
Medaliki po 4½%	—.—	309 —
Przezn. do wyl. z r. 1839 całe losy	307.50	308. 0
„ „ „ „ 1839 piąta część losów	307.50	94.50
„ „ „ „ 1854 po 250 zł. 4%	94 25	103.50
„ „ „ „ 1860 po 500 zł. 5%	103 50	123.50
„ „ „ „ 1860 po 100 zł. 5%	123 50	147.--
Pożyczka z r. 1864 (z premią) po 100 zł.	146.50	—.—
Renty Como po 42 lir. austr.	26.—	—.—

B. Krajów koronnych.

Obligacye indemn. po 5% za 100 zł.

Czech	—.—	95.—
Bukowiny	74.75	75.25
Galicyi	75.75	77 50
Niższej Austryi	94 25	94.75
Siedmiogrodu	77.—	—.—
Węgier	79.—	97.—
Galic. pożyczka głodowa z r. 1866 po 7%	—.—	—.—

2. Akcye.

Bank anglo-austr. na 200 zł. (20 funt. szterl.) z wypłatą 50%	395.75	396.25
Inst. kred. dla handlu po 160 zł.	331.50	332.—
Niż.-aust. tow. eskomt. po 500 zł.	1160.—	1165
Galic. banku kraj à 200 zł. wpł. 40%	—.—	—.—
Galic banku hyp. po 200 zł., wpłata 50%	—.—	.—
Banku narodowego	962.—	333.—
Austr. towarz. żegl. par. po 500 zł. m. k.	635. -	648.—
Kol. Ces. Elżbiety po 200 zł. m. k.	249.50	251. -
Pół. kolej po 1000 zł. w. a.	2175	227.50
Kol. Kar. Lud. po 200 zł. m. k.	227.50	21 5
Lwowsko-czerniow. kolej po 200 zł. w. a. w srebrze (20 funt szt.)	150.—	151.—
Tow. kolei żel. państwa po 200 zł. m. k. czyli 500 fr.	332.—	33 .—
Połud. kolei państ. po 200 zł. w. a. czyli 500 fr.	191.75	636.—
Spółki Borysławskiej à 200 zł. w. a.	—.—	—.—
Styryjskie towarz. wyrobów żelaznych po 200 zł.	—.—	—.—

3. Listy zastawne. (za 100 zł.)

Pow. austr. towarz. kr. ziem, przezn. do losow. po 5% w srebrze	100. -	100.50
Gal. Tow. kred. w. a. po 4%	.—	—.—
„ „ „ po 5%	—.—	80.50
Gal. banku hyp. po 6%	89.—	89.50
Galicyjski zakład kredytowy włościański po 6%	94.—	94.75
Banku narod. w wal. austr., przezn. do los. po 5%	9 .50	90.70
Węgier. towar. ziemskie po 5½%	85.75	86 —
„ „ „ (rente) po 6%	—.—	—.—

4. Obligacye z prawem pierwszeństwa.

Kol. półn. po 100 zł. m. k.	88.50	89.
„ „ „ „ „ w. a.	87.—	88.—
		(za 100 zł.)
Kolej gal. Kar. Lud, po 300 zł. 5% za 100 zł.	101.50	—.—
Kol. gal. Karola Ludwika II. emisyi	97.—	97.50
Styryjskie tow. wyr. żelaznych po 6%	—.—	—.—

5. Losy. (za sztukę.)

Inst. kred. dla handlu po 100 zł. w. a.	184.—	185.—
Clarego po 40 zł. m. k.	—.—	—.—
Tow. żegl. par. na Dunaju po 100 zł. m. k.	96.50	97.—
Keglevicha po 10 zł. m. k.	—.—	18.—
Pożyczka miasta Budy po 40 zł. w. a.	28.50	29 50
Palfiego po 40 zł. m. k.	26.75	27 25
Fundacya szpit. Arcyksięcia Rudolfa	15. -	15 50
Salma po 40 zł. m. k.	38.—	39.—
St. Genois po 40 zł. m. k.	30.—	31.—
Pożyczka miasta Stanisławowa po 20 zł. w. a.	24.25	24.75
Poż. Tryest. po 100 zł. m. k.	118.—	118.50
„ „ „ 50 zł. w. a.	—.—	—.—
Waldsteina po 20 zł. m. k.	—.—	18 75
Windischgrätza po 20 zł. m. k.	23.—	23 50

Weksle.

(Na 3 miesiące.)

Amsterdam za 100 zł. hol.	—.—	—.—
Augsburg za 100 zł. w p. n.	91.80	92.95
Berlin za 100 tal.	—.—	—.—
Frankfurt 100 zł. w. p. n.	92 10	92.20
Hamburg za 100 M. B.	80.20	80.30
Londyn za 10 ft. szt.	108.90	109.—
Paryż za 100 fr.	42.60	42.70

Kurs złota.

Dukat ces. men.	—.—	—.—
„ peł. wagi	5.13	5.14
Korona	—.—	—.—
20frankówka	8.67	8.68
Rosyjski imperyał	—.—	—.—
Talar związkowy	—.—	—.—
Srebro	107.25	107.50

Telegrafowany kurs wiedeński.

Dnia 30. stycznia.

	zł.	c.
Jednolity dług państwa w banknotach	67	50
„ „ w srebrze	72	10
Losy z 1860 roku	104	—
Akcye banku wiedeńskiego	958	—
„ „ kredytowego	332	50
Londyn 10 funtów szterlingów	108	90
Srebro	107	60
Napoleondor	8	67½
Dukat	—	—

DZIENNIK URZĘDOWY.

(290 3—3) **Edykt.**

Nr. 2838. Ze strony c. k. sądu krajowego Lwowskiego ogłasza się niniejszem, że w celu zaspokojenia wierzytelności p. Rudolfa Schwarza w sumie 5393 zł. 91 kr. w. a. zpn. przedsięwziętą będzie przez delegowanego równocześnie w osobie p. c. k. notaryusza Tadeusza Zagajewskiego komisarza sądowego przymusowa sprzedaż skór, do p. Franciszka Borgiasza Hanickiego należących w protokole zajęcia do l. 57869/1872 poszczególnionych na dworcu kolej Karola Ludwika złożonych i w przechowaniu p. Antoniego Zank się znajdujących w 3 terminach a to: 14 lutego 1873, 27 lutego 1873, i 13 marca 1873, każdą razą o 10 godzinie rano na dworcu kolei Karola Ludwika, z tem, że przy 3 terminie licytacyjnym poszczególnione skóry tożsamo poniżej ceny szacunkowej a to w każdym terminie za gotową zapłatę sprzedane i zaraz kupicielowi oddane zostaną.

O tej licytacyi zawiadamia się wierzycieli którzyby dopiero po dniu 7 grudnia 1872 jako dniu ostatniej dotychczas na protokole zajęcia widocznej adnotacyi uzyskali prawa zastawu na przedmioty obecnej licytacyi, jak też i tych wierzycieli, którymby dla jakiejkolwiel przyczyny przed terminem licytacyjnym wcześnie nie mogła być doręczoną przez ustanowionego w osobie adw. p. Dr. Goreckiego z substytucyą p. adw. Dr. Janowicza kuratora i edykta.

Z c. k. sądu krajowego

Lwów, dnia 20 stycznia 1873.

(222 3—3) **Edykt.**

Nr. 3823. C. k. sąd powiatowy w Grzymałowie oznajmia że wskutek uchwały c. k. sądu obw. w Tarnopolu z 16 grudnia 1872 l. 15859 małżonkowie Wawryk i Halka Kommiski z Mazorowki za marnotrawców uznani zostali i tymże kurator w osobie Grzegorza Wojnarowskiego nadany został.

C. k. sąd powiatowy.

Grzymałów, dnia 31. grudnia 1872.

(312 1—3) **Obwieszczenie licytacyi**

L. 293. W celu dostarczenia w roku 1873 potrzebnego płótna do pakowania 7/8 łokcia szerokiego w ilości 5400 wiedeńskich łokci, odbędzie się w Ekonomacie c. k. krajowej Dyrekcyi skarbu we Lwowie dnia 10. lutego 1873 licytacya za pomocą ofert pisemnych.

Oferty te pisemne, należycie opieczętowane i w wadyum 50 złr. w. a. zaopatrzone, mają być na wyżej oznaczonym dniu najdalej do godziny 1szej po południu c. k. Ekonomatowi oddane, gdzie też i warunki tej licytacyi każdego czasu przejrzeć można.

Lwów, dnia 31. stycznia 1873.

Lizitations-Ankündigung.

Z. 293. Zur Lieferung der, für das Jahr 1873 erforderlichen 5400 Wienr Ellen 7/8 Ellen breiten Packleinwand, wird am 10. Februar 1873 bei dem k. k Finanz-Landes-Directions-Oeconomate eine Lizitations Verhandlung mittelst schriftlichen Offerten abgehalten werden.

Lieferrungsnnternehmer, können daselbst jederzeit die Bedingungen einsehen und ihre mit einem Wadium von 50 fl. belegten Offerten an Lizitationstage spätestens bis 1 Uhr Nachmittags überreichen.

Lemberg, den 31. Jänner 1873.

(251 2-3) **Obwieszczenie.**

L. 1138. Z dniem 1go lutego b. r. wchodzi w życie c. k. urząd pocztowy w Hruszowie, który zajmować się będzie pocztą listową i wartościową, jakoteż przyjmowaniem przekazów pocztowych.

Równocześnie znoszą się z końcem b. m. dotychczas obiegające jazdy między Sądową Wisznią przez Jaworów a Rawą i Oleszycami, a z dn. 1. lutego będą obiegać następujące jazdy:

1. Codzienne jazdy posłańcze między Jaworowem a Sądową Wisznią.

Z Jaworowa	o 2 godz. 30 m. po południu.
	o 11 „ 35 „ w nocy.
do Sąd. Wiszni	o 5 „ 30 „ po południ.
	o II. „ 35 „ rano.

Nr. 2. Odchodzi z Jaworowa po przybyciu jazdy posłańczej z Hruszowa, a w razie opóźnienia się tejże oczekuje ją do godziny II rano.

z Sąd. Wiszni	o 9 godz. 35 m. wieczor
	o X. „ — „ przed południ.
do Jaworowa	o 12 „ 35 „ w nocy
	o 1 „ — „ po poł.

Nr. 1 odchodzi z Sądowej Wiszni w godzinę po przybyciu jazdy posłańczej od pociągu Kraków-Lwów Nr. III.

2. Codzienne jazdy posłańcze między Jaworowem a Rawą.

Z Jaworowa o 12 godz. 45 m. w nocy.
z Hruszowa o IV. „ 25 „ rano.
z Niemirowa o VI. „ 5 „ „
do Rawy o X. „ 10 „ „

Odchodzi z Jaworowa po przybyciu jazdy posłańczej Nr. 1 z Sądowej Wiszni.

Z Rawy o 2 godz. — m. po południ.
z Niemirowa o 6 „ 10 „ wieczór.
z Hruszowa o 7 „ 55 „ „
do Jaworowa o 11 „ 25 „ w nocy.

Łączy się z jazdą posłańczą Jaworów Sądowa Wisznia Nr. 2 i oczekuje ją w Hruszowie w razie opóźnienia się tejże do godz. 9 w wieczór.

3. Codzienne jazdy posłańcze między Hruszowem a Oleszycami.

Z Hruszowa o IV. godz. 30 m rano
z Lubaczowa o VI. „ 20 „ „
do Oleszyc o VII „ 20 „ „

Odchodzi z Hruszowa po przybyciu jazdy posłańczej z Jaworowa.

Z Oleszyc o 2 god. 30 m po południ.
z Lubaczowa 3 „ 40 „ „
do Hruszowa 5 „ 20 „ „

Łączy się z jazdą posłańczą do Jaworowa. Odchodzi z Oleszych po przybyciu poczty osobowej z Jarosławia, a w razie opóźnienia się tejże oczekuje ją do godz. 4 po południu.

Waga pojedyńczych przesyłek temi jazdami ogranicza się na 25 funtów.

Odległość z Hruszowa do Jaworowa wynosi 3 1/8 mili, do Lubaczowa 1 4/8 mili, a do Niemirowa 1 milę.

Czas ekspedycyi oznaczono w Hruszowie na 5 minut w innych miejscowościach, o ile takowy nie był podany na 10 minut.

Do obrębu pocztowego w Hruszowie wcielają się następujące miejscowości: Budomirz, Drogomyśl, Hruszów, Hołodowka, Krowica Hołodowska, Kłonica, Komorowszczyzna, Szczepłoty, Załęg i Zawadów z Porubami.

Co się niniejszem do publicznej wiadomości podaje.

Z c. k. galic. dyrekcyi poczt.

Lwów, dnia 20. stycznia 1873.

Kundmachung.

Nr. 1138. Am 1. Februar 1873 tritt in Hruszów ein k. k. Postamt ins Leben, welches sich mit dem Brief- und Fahrpostdienste, so wie mit dem Anweisungsgeschäfte befassen wird.

Gleichzeitig werden mit Ende l. Mts. die bisher zwischen Sądowa Wisznia über Jaworów mit Rawa und Oleszyce bestehenden Postcurse eingestellt, und es haben vom 1. Februar 1873 ab nachstehende Fahrten zu verkehren:

1. Tägliche Botenfahrten Jaworów-Sądowa Wisznia.

von Jaworów	um 2 Uhr 30 M. Nachmit.
	und 11 „ 35 „ Nachts.
in Sąd. Wisznia	um 5 „ 30 „ Nachmit.
	und II „ 35 M. Früh.

Nr. 2. Geht ab von Jaworów nach der Ankunft der Bothenfahrt aus Hruszów und hat auf dieselbe in Verspätungsfällen bis II Uhr Früh zu zuwarten.

von Sąd Wisznia	um 9 Uhr 35 M. Abends.
	und X „ Vormittags.
in Jaworów	um 12 „ 35 M. Nachts
	und 1 „ — „ Nachmitt.

Nr. 1. Geht ab von Sądowa Wisznia in einer Stunde nach der Ankunft der Botenfahrt vom Zug Krakau Lemberg Nr. III

2. Tägliche Botenfahrten Jaworów-Rawa.

Von Jaworów um 12 Uhr 45 M. Nachts.
„ Hruszów „ IV. „ 25 „ Früh.
„ Niemirów „ VI. „ 5 „ „
in Rawa „ X „ 10 „ „

Geht ab von Jaworów nach der Ankunft der Botenfahrt Nr. 1 aus Sądowa Wisznia.

Von Rawa um 2 Uhr — M. Nachmitt.
„ Niemirów „ 6 „ 10 „ Abends.
„ Hruszów „ 7 „ 55 „ „
in Jaworów „ 11 „ 25 „ „

Influirt zu der Botenfahrt Jaworów-Sądowa Wisznia Nr. 2 und hat in Hruszów auf die Botenfahrt aus Lubaczów in Verspätungsfällen bis 9 Uhr Abends zuzuwarten.

3. Tägliche Bothenfahrten Hruszów Oleszyce.

Von Hruszów IV. Uhr 30 M. Früh.
„ Lubaczów VI „ 20 „ „
in Oleszyce VII. „ 20 „ „

Geht ab von Hruszów nach der Ankunft der Botenfahrt aus Jaworów.

Von Oleszyce 2 Uhr 30 M. Nachmittags.
„ Lubaczów 3 „ 40 „ „
in Hruszów 5 „ 20 „ „

Influirt in Hruszów zu den Botenfahrten nach Jaworów. Geht ab von Oleszyce nach der Ankunft der Personenpost aus Jaroslau und hat auf dieselbe in Verspätungsfällen bis 4 Uhr Nachmittags zuzuwarten.

Das Maximalcinzelngewicht wird rücksichtlich jener Sendungen, welche mit diesen Botenfahrten zu beförden sind, auf 25 Pfund beschränkt.

Die Entfernung von Hruszów beträgt nach Jaworów 3 1/8 Meilen, nach Lubaczów 1 4/8 Meilen und nach Niemirów 1 Meile.

Die Expeditionszeit wird in Potylicz auf 5 Minuten in allen übrigen Orten, insoweit dieselbe nicht angegeben wurde, auf 10 Minuten festgesetzt.

Der Bestellungsbezirk des Postamtes in Hruszów besteht aus nachfolgenden Ortschaften:

Budomirz, Drohomyśl, Hruszów, Hołodówka, Krowica, Hołodowska, Kłonica, Komorowszczyzna, Szczepłoty, Załęg und Zawadów mit Poruby.

Was hiemit zur allgemeinen Kenntniß gebracht wird.

Von der k. k. galiz. Postdirection.

Lemberg, den 20. Jänner 1873.

(303 2—3) **Ogłoszenie konkursu.**

Nr. 763 pr. Celem obsadzenia posady sekretarza powiatowego z płacą rocznych 600 zł. rozpisuje się niniejszem konkurs do 15 lutego 1873 r

Ubiegający się o tę posadę winni swe podania zaopatrzone w dowody kwalifikacyi i znajomości języków krajowych wnieść w drodze właściwej do c. k. Prezydyum Namiestnictwa.

Z Prezydyum c. k. Namiestnictwa

We Lwowie, dnia 1. lutego 1873.

(206 3—3) **Kundmachung.**

Nr. 41. Am 14ten Februar 1873 wird wegen Abnahme der in der Zeit vom 1. Jänner 1873 eventuell nach Ausgang der im laufenden Jahre in einigen Stationen noch in Kraft stehenden Contracte bis Ende December 1875 sich im Lemberger k. k. Militär-Intendanz-Bezirke ansammelnden unbrauchbaren Betten-Hadern wollener, dann weißleinerner und grauleinerner Gattung, eine Offerts-Behandlung unter nachstehenden Bedingungen abgehalten werden:

a) Sind die Offerte, welche mit einer Stempelmarke á 50 kr. versehen seiu müssen, gehörig gesiegelt, mit dem vorgeschriebenen Vadium von Fünfhundert Gulden öst. W. baar oder in Staatsobligationen nach dem Curswerthe berechnet und dem Leistungsfähigkeitszeugniße der Concurrenten belegt, am 14. Februar bis längstens 12 Uhr Mittags beder hiesigen k. k. Militär-Intendanz zu übergeben.

b) Sind die Offerte auf einen nied. öst. Zentner wollene Bettenhadern der großen oder der kleineren Stücke zu stellen;

Sind die Offerte anf einen nied. öst. Zentner weiße leinene Bettenhadern der großen oder der kleineren Stücke zu stellen;

Sind die Offerte auf einen nied. österr. Zentner graue leinene Bettenhadern der großen oder kleineren Stücke zu stellen.

c) Die zu übernehmenden Hadern betragen ein jährliches Quantum von circa 20 n. öst. Zentner wollene, 80 n. öst. Zentner weiße und 50 n. öst. Zentner grauer Gattung.

d) Es bleibt den Unternehmern freigestellt entweder für die Hauptstationen Lemberg oder Czernowitz Offerte einzubringen, es werden jedoch solche Offerte nur bei, für das Aerar besonders vertheilhaften Bedingungen angenommen. Offerte für die Stationen der Filial-Bettenmagazine werden unbedingt zurückgewiesen.

Alle übrigen auf dieses Geschäft Bezug nehmenden Bedingungen können beim hiesiegen — sowie beim Czernowitzer Haupt- so wie bei allen Filial-Bettenmagazinen des Lemberger k. k. Intendanzbezirkes während der Amtsstunden erfragt werden.

Von dem k. k. Militär-Haupt-Betten-Magazine.

Lemberg, am 15. Jänner 1873.

Doniesienia prywatne.

Z drukarni E. Winiarza.